

Barbara Heinecke

LEVELEK A KARANTÉNBÓL

Engelsdorfer Verlag
Leipzig
2023

A Német Nemzeti Könyvtár bibliográfiai információi:
A Német Nemzeti Könyvtár a kiadványt
a Német Nemzeti Bibliográfiában tartja
nyilván; részletes bibliográfiai adatok az interneten a
<https://dnb.de> címen található.

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Barbara Heinecke: Briefe aus der Quarantäne.
Engelsdorfer Verlag, Leipzig 2021
Fordította: Kárpátiné Sajtós Ilona
Az eredeti kiadás ISBN-je: 978-3-96940-151-4
Copyright (2021) Engelsdorfer Verlag Leipzig
Hungarian translation © Kárpátiné Sajtós Ilona, 2023

ISBN 978-3-96940-640-3

Copyright (2023) Engelsdorfer Verlag Leipzig
Minden jog fenntartva a szerző
Gyártva Lipcsében, Németországban (EU)
www.engelsdorfer-verlag.de

19,80 euró (DE)

Diese Leseprobe ist durch ein Copyright geschützt!

1. levél a faluban töltött „Karanténból”
(a Pannonhalma melletti faluban)

2020.03.14.

Levél a 10 éves unokámnak Ameliének:

Kedves Amelie! Nagyon szépen köszönöm a ma reggeli hívásokat, anyának, apának és Rosinak is.

Sajnos a magyarországi határokat néhány napja lezárták. Tulajdonképpen Magyarországon ragadtam!

Most meg akarom várni, hogyan alakulnak a dolgok. Magyarországról ki tudnék utazni Ausztriába, mert Bécsben lakom, de vissza már nem tudnék jönni. Úgy döntöttem, hogy a magyarországi "parasztházamban" maradok, amíg újra utazhatok.

Mivel most nem tudlak meglátogatni, talán levelezhetnénk (naponta!). Postai úton vagy interneten keresztül.

A német leckéket (!) ezzel teljesítheted is, Amelie.

Tegnap az ajtóm előtt állt az enivaló. Mivel a "szomszédoktól" távolságot kell tartani (a fertőzésveszély miatt), ezért Uta nagynénédétől kaptam az ebédet a szomszédból (a műteremmel rendelkező házából) az ajtóm előtt tálalva. Nem túl vidám egyedül enni.

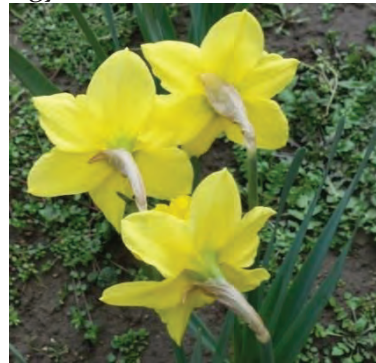
Uta barátja (aki orvos) azt mondja, hogy tartsunk távolságot, és csak a kerítésen keresztül beszéljünk egymással (aminek egy része egyáltalán nem is létezik).

Ma reggel Uta elment vásárolni, én nem sok ennivalót hoztam magammal. A mondás szerint: Jobb, ha van valami a kamrában!

Később Uta elment futni, szokás szerint a mezőkön keresztül. Tréningruhát viselt, és a kulcsait a ruha egyik zsebébe tette. Sajnos, ennek a zsebnek nem volt cipzárja. Így hát útközben, a mezők közepén, egy földúton elvesztette a

kulcsokat. Szerencsére otthon voltam, és ki tudtam nyitni a kertkaput és a bejárati ajtót is. Uta azt mondta, attól fél, hogy valaki megtalálja a kulcsait. Természetesen a név nem volt rajta a kulcstartón, de a rajta lógó embléma "külföldre" utalt. Így hát úgy döntöttünk, hogy megkeressük a kulcsosomót, ezúttal biciklivel, és én is vele mentem.

Nem fogod elhinni: miután sokáig bicikliztünk a göröngyös földuta-
kon, pocsolyákon és sárban, amikor már majdnem feladtuk, egyszer csak ott heverték a kulcsok a kulcstartóval a földút közepén! Gratuláltunk is magunknak! Nem lett volna jó úgy lefeküdni este, hogy nem tudjuk, ki találhatta meg a kulcsot.

Sajnos egyetlen képet sem készítettem a kerékpározásról, egy szép kirándulás megörökítéseként, mivel más "elfoglaltságunk" akadt,.
Ezért kérek, te magad rajzold le a képet a 2 kerékpárossal a mezők közepén, majd a kulcsokat egy földúton!

Itt egy feketerigó látható, a kertemben él. Nem repül el, amikor jövök. Csak felnéz a földigilisztákat kereső munkájából, majd folytatja. Már jó ismerősök vagyunk, de erről majd holnap mesélek.

Remélem, írni fogsz nekem. Papa vagy mama beszkenneheti a leveledet, és közvetlenül elküldhetik nekem, így gyorsabb, mintha postán küldenék el. Lehet, hogy a posta még mindig zárva van. Sok szeretettel üdvözöllek téged, anyut, aput és Rosaliet. Barbara nagyid

Kedves NAGYI!

2020.03.15.

Köszönöm, hogy írtál nekem. 3 hétig nem kell iskolába mennem, ami a húsvéti szünettel együtt még 4 hét is lehet. A tanár pénteken ideadta nekünk az összes tankönyvet, és még legalább 10000000000 feladatot és feladatlapot.

Tegnap sétálni mentünk a Duna partján. Hidegebb volt, mint gondoltam, ezért utólag bosszankodtam, hogy csak a vékony kabátomat vettem fel. Ma reggel biciklizni mentünk, és mivel most megelfelejtettem a kesztyűmet, és nagyon hideg volt, nem mentünk túl messzire. Mennyi ideig lesz még karanténban?

Szerencsére, mivel nem mehetek iskolába, a NÉMET DOLGOZAT elmarad. A NÉMET DOLGOZAT valójában a jövő héten lett volna. Még nem tudom, hogy egyáltalán sor kerül-e rá, de ha igen, akkor valószínűleg csak a húsvéti ünnepek után.

Remélhetőleg hamarosan újra találkozunk, mert ez egy kicsit unalmas. Legtöbbször Rosie-val, a kedves húgommal játszom, de most már szinte minden nap veszekszem vele. Még csak 3 éves, de már

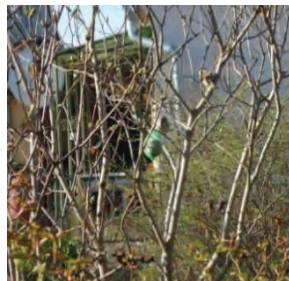
most nagyon-nagyon-nagyon idegesítő. Remélem, hamarosan találkozunk. A te AMELIE-d!!!

2. levél a faluban töltött „Karanténból”

2020.03.16.

Kedves Amelie!

Az ablakom előtt lévő fára felakasztottam egy cinkegolyót a cinkéknek. Ülnek rajta, maximum ketten, háromnak túl kicsi a golyó. Néha egy madár hintázik a gömbön. Akrobatikus repüléseket végeznek, hogy a labdára jussanak. Többnyire mezei verebek szállnak le itt, gyakran cinkék is. Amikor berepülnek (mindig csoportosan), nagy zajt csapnak.

Általánosságban elmondható, hogy a madarak főszerepet játszanak a kertben. Jó hangosan csicseregnek. Van egy kitarító énekes rigó is, ami tényleg összetéveszthetetlen, csiripel, fuvolázik, rikoltozik, csipog. De vannak galambok és néha még szajkók is, ők a legszebbek. Még meggyvágókat is láttam, sajnos az egyik elpusztultan feküdt a kertben, elástam. Néha madarak repülnek az ablaknak, valószínűleg visszatükrözi a kertet, ami nagyon veszélyes nekik. Különösen szeretem a stigliceket, amelyek szintén előfordulnak itt.

A szomszéd Gyurinak van egy nagy madárháza, amit a stiglicék különösen szeretnek. Ő a stiglicék apja. Nála mindig van ennivaló. Talán te is kiakaszthatod a saját madáretetődet, hogy megfigyelhesd a madarakat. Nem szabad azonban elfelejtkezni az etetésükről.

Az én feketerigómnak teljesen fekete a tollazata. Reggel mindig korábban van a kertben, mint én. Röviden felnéz, amikor meglát engem. Szeret a bokrok alatt üldögélni és kedvenc eledeli után kutatni: férgék, rovarok, csigák (ti is találhattatok a kertemben) és magvak, gyümölcsök után, ha vannak.

A hím fekete rigók tollazata teljesen fekete, ezért is nevezik őket fekete rigónak. A fekete rigó fészket épített a kocsibeállóban, de úgy tűnik, még nem talált társat. Tehát még várunk... A fekete rigó az én háziállatom! A kert az ő vadászterülete.

Most nagyon jó a kertben: meleg van, és süt a nap. Ott ebédeltem, és mindjárt kávézni fogok. Uta süteményt sütött, és kaptam belőle "a kerítésen keresztül". Amikor a barátja itt van, nem marad sütemény. Ő eszi a legszívesebben.

Meséld el, hogy vagy, és hogy

Rosi, apa és anya mit csinálnak...

Ha egy ilyen karantén nem lenne olyan súlyos, és a koronavírus nem lenne olyan veszélyes (a gyerekekre valószínűleg kevésbé veszélyes, ők valószínűleg nem kapják el, a nagyszülőkre a legveszélyesebb), akkor az ember egész kellemesnek találhatná a **MARADJ OTTHON**-t. De minden nap újabb és újabb emberek fertőződnek meg.

Legyetek tehát óvatosak. Üdvözlét Barbara nagytól a "tanyáról". Uta is üdvözlöl.

Még mindig karanténban, 3. levél a faluból,

2020.03.17.

Kedves Amelie!

Elfelejtettem mondani, milyen nagyszerűnek tartom, hogy a számítógépen írsz. Ez további értelmet ad a levélírásnak. Ha akarsz, fényképeket is küldhetsz. Még mindig egy kicsit régimódi vagyok a technológiával kapcsolatban. Neked van jó segítséged otthon!

Ma reggel ismét a feketerigóm üdvözölt engem. Amikor meglát, megdermed, és a levegőbe néz, talán a hallgatásra akar koncentrálni. Nem hiszem, hogy jól lát, de minden mozdulatot észrevesz. Ezért én is mozdulatlaná váltam. Végül egymásra bámultunk és mozdulatlanok maradtunk! Kellemes meglepetés volt, amikor észrevettem egy második feketerigót. Most együtt keresgélnek a kertben. A háziállataim... Nos, a fészek már megépült! Valóban nagyon előrelátónak tűnik.

Az ablakom előtt levő cinkék továbbra is számos trükköt alkalmaznak, hogy kivegyék az ételt a labdából....

A börtönünk (az én telkem és Utáé) körülbelül 3000 négyzetméteres. Virágok, metélőhagyma, majoránna és más fűszerek nőnek benne, sok fa, sőt akácerdő is van. A bokrok virágoznak. Uta most petrezselymet, salátát és rukkolát akar ültetni, állítólag csak 3 hétig kell várni a saláta betakarításáig. Lehet, hogy rosszul írtam a rukkolát.

Tegnap felhívott egy magyar nő. Egy Győr melletti pszichiátriai intézetben dolgozik. Sok mindent, ruhákat és egyéb dolgokat adtam már Bécsből az intézmény betegeinek, sőt, magam vittem az összes holmit az intézménybe. A magyar nőt nemrég arról kérdezték, hogy találkozott-e külföldiekkel. Mondta, hogy találkoztunk. Egy hét szabadságot kapott (karanténba került), és mostantól nem találkozhat több külföldivel. Ez valahogy érthető, de mégis kellemetlen.

Hírek a vidékről:

A szomszéd Gyuri a szőlő melletti földjén zöldségeket termeszt. Meg kell védenie a zöldségeket a szarvasoktól, ezért kerítést akar építeni a szántóföldje köré. Különben megeszik a zöldségeket, mielőtt betakaríthatná őket.

Ma kenyeret is kell sütnie, a kenyér szombaton korán elfogyott a pékségben! Szerencsére van még rozslisztem a kenyérsütéshez, Gyuri eddig abból nem akart sütni, mert inkább a fehér kenyeret szereti.

Írj hamarosan újra! Üdvözlöm anyut, aput, és Rosit is
Barbara nagyfi

2020.03.17.

Kedves Nagyfi!

Éppen egy személyt kell írásban bemutatnunk az iskolában, ezért rólad írtam a dolgozatot, ami most itt következik:

A nagymamám

A nagymamámat Barbara Heineckének hívják. 77 évvel ezelőtt látta meg a napvilágot. De korához képest még mindig nagyon fiatalnak tűnik.

Nagyon tetszik a kék szeme és a szőke haja. Amikor ránézel, észreveszed a pisze orrát. Azt hiszem, tőle örököltem. Vékony ajkai és fehér fogai teszik teljessé általános megjelenését.

Általában a pólójához illő szoknyát visel. Nagyon érdekli az orvostudomány és a matematika, és sokat olvas. Egyik szokása, hogy mindig fényképeket készít, hogy a szép emlékei megmaradjanak. Az teszi őt olyan szeretetreméltóvá, hogy olyan kedves és melegszívű. Szeret a parasztházban lenni. Egy kis ház Magyarországon, nagy kerttel. A nyári szünetben gyakran vagyok ott. Nagyon-nagyon-nagyon szerencsés vagyok, hogy ilyen nagyszerű nagymamám van.

Remélem, tetszeni fog neked.

Szeretettel üdvözlöl Amelie

Kedves Amelie! Örülök, hogy ilyen nagyszerű unokám van. A leírásod nagyon hízelgő volt. Köszönöm szépen! Már alig várom, hogy újra a tanyán legyél.

A feketerigók most költöttek a kertben. Igyekszem nem zavarni őket, de ez nem könnyű, mert közvetlenül a bejárati ajtóval szemben, a kocsibeállóban építették a fészüket. Lássuk, hány feketerigó-bébi lesz.

Most nem szabad senkivel sem találkoznod, ha lehet, korlátoznod kell a társadalmi kapcsolataidat. Megbeszéltem, hogy kávézom Uta szomszédjával, ő az ő kertjében, én Uta kertjében, mindketten egy-egy kávéscsészével a kezünkben, és mindketten 1,5 méterre a kerítéstől. Ez a szomszéd új. Nyugdíjas óvónő, Kelet-Magyarországról, az ukrán határ mellől származik. A kelet-magyarországiak számára Nyugat-Magyarország (azaz mi) már Nyugat. Sokan elköltöznek onnan. Még egy kelet-magyarországi nagyváros korábbi polgármestere is a falunkba költözött. A felesége Németországból származik.

A szomszédasszony nagyon szereti az új kertjét, és példásan gondozza is. Sajnos nincs sok pénze. Nem tudja felújítani a ház tetejét, amire sürgősen szükség lenne, és nem tudja kifizetni a kert vizét és a virágok öntözését sem.

Mindig elmondja, hogy mit olvasott. Többnyire pedagógiai munkákról van szó. Gondolatban még mindig az óvodában van, ahol dolgozott.

A jobb oldali szomszédom elköltözött. Nem tudta kifizetni a banknak a ház megvásárlásakor felvett kölcsönét. Ezért kellett kiköltöznie. A bútorokat, deszkákat, szerszámokat és egyéb dolgokat, de mindenekelőtt a csirkéket és a libákat az Uta háza mögötti kertben parkoltatta le. Még jó, hogy kerítés van közöttük és egy földhalom előttük. Most már ott vannak a csirkék, amelyeket Rosi és te annyira